

روش های یادگیری بزرگسالان و ارتباط آن با سن

امیر حسین کیزوری^۱، ناهید کسکنی^۲

^۱دانشگاه حکیم سبزواری / akayzouri@hsu.ac.ir

^۲دانشگاه آزاد اسلامی سبزواری / Nahidkaskani@gmail.com

چکیده

هدف پژوهش حاضر، مطالعه مسائل مرتبط با روش های یادگیری بزرگسالان و ارتباط آن با سن بوده که از طریق بررسی و تحلیل مطالعات و دیدگاه های صاحب نظران و پژوهشگران انجام گردید. مواد و روش ها: این پژوهش یک مطالعه مروری است که با استفاده از منابع متعدد در زمینه یادگیری بزرگسالان و ارتباط آن با سن با جستجوی کتابخانه ای و اینترنتی صورت گرفته است. نتیجه گیری: بزرگسالی به دورانی اطلاق می شود که مهارت ها و توانایی های اولیه ای که در دوران کودکی به سرعت کسب شده اند بهم مرتبط می شوند و به طور کامل مورد بهره برداری قرار می گیرند. علاوه بر آن مهارت ها و توانایی های جدیدی در این دوران آموخته می شوند. عوامل بیشماری می توانند بر جریان یادگیری و روش های کسب تجربیات و مهارت های تازه تاثیر داشته باشند. برخی از این عوامل مربوط به خصوصیات یادگیرنده است که محدوده آن از شخصیت و نحوه آگاهی تا اختلافات فردی در مورد سن، تجربه، انگیزه و قوه ادراک متغیر است. عوامل دیگر به زمینه های اجتماعی یادگیری و روش های که آموزش رسمی به کمک آن طراحی، اجرا و ارزیابی شده مربوط هستند.

واژه های کلیدی

روش های یادگیری، بزرگسالان، سن

مقدمه

آموزش بزرگسالان را نباید یک آموزش تجملی برای معدودی انسان استثنائی دانست. همچنین نمی توان آن را موضوعی تلقی کرد که فقط زمان کوتاهی از اوایل جوانی انسان را شامل می شود، بلکه باید آن را یک ضرورت همیشگی ملی و یک بخش ناگسستنی از تمدن انسان دانست و به همین امری همگانی و مادام العمر است. قبل از پرداختن به بحث یادگیری و تئوری های آن اشاره به این نکته حائز اهمیت است که فرآیند یادگیری خود به دو طریق به شرح زیر انجام می گیرد:

الف - ساز و کارهای غیر برنامه ریزی شده که فرد در جریان زندگی اجتماعی خود از طریق جهان بینی کلی، ارزش ها و فرهنگ پیرامون آنرا درونی نموده و بسته به شرایط آنرا به خدمت می گیرد. افراد بخش

اعظم دانش، نگرش و مهارت های فردی را به این شیوه فرا می گیرند که ناقص و پاسخگوی نیازهای متغیر امروز نمی باشد.

ب - سازو کارهای برنامه ریزی شده که فرد در جریان برنامه ها و روش های علمی و منظم خاصی آنرا فرا می گیرد، به عبارتی با « فرآیند آموزش » فراگیرنده را در تسهیل پیچیدگی های یادگیری، گسترش حافظه فردی و تفکر نظام مند یاری می رسانیم. در این راستا جستجوی راه کارهای آموزشی برای تاثیر در دانش، نگرش و مهارت افراد همواره دغدغه دست اندکاران آموزشی است. چرا که عدم توجه به شیوه های آموزشی موجب صرف وقت و هزینه، عدم تحقق برنامه های آموزشی و بی شک عدم تغییر رفتار در فراگیران را در پی خواهد داشت. بدین منظور قبل از پرداختن به شیوه های آموزش، موانع راهکارها و... ابتدا به تعاریف، ابعاد و... یادگیری می پردازیم، تا پس از گذر از تئوری، مباحث عملی را کاربردی تر معرفی نماییم. شایان ذکر است در تمامی این مباحث منظور ما بزرگسالان و بررسی فرآیند یادگیری و شیوه های آموزش برای بزرگسالان است [1]

یادگیری

یادگیری: از آنجا که رفتار و عکس العمل های فعلی ما نتیجه ی یادگیری و تجربیات گذشته مان است یادگیری گاه به عنوان فرایندی که تغییر نسبتاً دائمی در رفتار ما به وجود می آورد تعریف شده است، یعنی توانایی و کارایی ما نتیجه ی برخوردهای گذشته ما با محیط است.

رشد یادگیری: رشد جسمی کودک در زمینه های مختلف تابع قوانین کلی رشد است اما رشد یادگیری تابع عوامل و شرایط اجتماعی، محیطی، اقتصادی و جسمی نیز می باشد.

- جریان دائمی تغییرات جسمی کودک باعث می شود فرد توانایی های خود در یادگیری رفتارهای تازه را به منظور دستیابی به موفقیت های بیشتر به کار گیرد.

- یادگیری هر مهارت تازه به عنوان زیر بنایی برای پیشرفت ها و یادگیری مهارت های آتی به کار گرفته می شود. [2]